הלכה · משנה תורה · מפרשים · מקורי הרמב״ם לרש״ש · ספר נשים

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מקורי-הרמבם-לרשש-על-משנה-תורה-הלכות-יבום-וחליצה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ה 4
הלכה ד 4
פרק ו 4
הלכה יט 4

פרק ה

הלכה ד

במ"מ, ופירש"י ז"ל כו' אבל לא לדידיה, ועיין בהמגיה. אבל נעלם ממנו פירש"י בפ' ר"ג (נ"ב ב') בד"ה או דילמא שכתב להדיא אסורה לו ומותרת לאחיו:

פרק ו

הלכה יט

במל"מ מה שתמה על הנ"י מגמרא דסוטה דמוכח שם דטומאה לא שייך גבי אשת כהן שנאנסה. אנכי תמה עליו דהתם דוקא משום דהיבם הוא חלל דלדידיה אונס לאו טומאה היא כלל. וספיקו של הנ"י הוא אם היבם ג"כ כהן כשר דמיקרי אונס טומאה גם לדידיה. וחילוק זה איתא בגמרא שם בהאי ק"ו דרבא ג"כ הביאו הרב בעצמו ובתמיהתו השניה כבר קדמוהו הב"ח והב"ש בסימן קע"ג סעיף י"א:

ד"ה וראיתי להתוס', דההיא טומאה (ר"ל דכתיבא גבי לאו דהיינו אחרי אשר הוטמאה) לא כתיבא אלא על ודאי נבעלה. וכדמסיק הגמרא לקמן. ותימא על הרב שכתב ע"ד ול"י כו':